ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ 1-Γ

Κουφόπουλος Μύρων ΑΜ 4398

Τριανταφυλλόπουλος Ανδρέας ΑΜ 4504

Ο κώδικας που παραδίδεται είναι 2 αρχεία .cpp που βασίστηκαν στο παράδειγμα που μας δώσατε, μια tutorial07.cpp και μια controls.cpp. Το πρόγραμμα μας το φτιάξαμε σε Visual Studio στα windows και για να τρέξει σωστά έχουμε κάνει include την βιβλιοθήκη windows.h.

i) Οι αλλαγές του ερωτήματος βρίσκονται στο tutorial07.cpp

Για το πρώτο ερώτημα φτιάξαμε το βασικό παράθυρο να είναι στο 800x800 με τίτλο Ηλιακό Σύστημα .

```
// Open a window and create its OpenGL context
window = glfwCreateWindow(800, 800, u8"Ηλιακό Σύστημα", NULL, NULL);
if (window == NULL) {
    fprintf(stderr, "Failed to open GLFW window. If you have an Intel GPU,
    getchar();
    glfwTerminate();
    return -1;
}
glfwMakeContextCurrent(window);
```

Για το μαύρο background γράψαμε την παρακάτω εντολή με κάθε RGB όλα 0.

```
277
278
// Black background
glClearColor(0.0f, 0.0f, 0.0f, 0.0f);
```

Για τον τερματισμό του προγράμματος κάναμε τα εξής:

Για τον έλεγχο του Caps Lock κάναμε include την βιβλιοθήκη windows.h για να μπορούμε να καταλαβαίνουμε ποτέ είναι ενεργοποιημένο το Caps Lock. Κάθε φορά ελέγχουμε την κατάσταση του Caps Lock με αυτή την εντολή:

GetKeyState(0x14) == 0

Όταν ο ακέραιος που επιστρέφει το GetKeyState είναι 0 το Caps Lock είναι απενεργοποιημένο ενώ όταν επιστρέφει τιμή $\neq$ 0 το Caps Lock είναι ενεργοποιημένο.

Για τον έλεγχο κλεισίματος παραθύρου με το 'Q' κατασκευάσαμε 3 διαφορετικές περιπτώσεις που μπορεί να έχουμε (δεν έχουν τοποθετηθεί στον έλεγχο της while αλλά εσωτερικά με if για να ξεχωρίζουν οι 3 περιπτώσεις και να είναι πιο ευκολά αναγνώσιμο)

Η πρώτη περίπτωση ελέγχει αν ο χρήστης πατήσει το Q ενώ το Caps Lock είναι ενεργοποιημένο και δεν πατιέται κάποιο από τα Shift (αριστερό ή δεξί).

Η δεύτερη περίπτωση ελέγχει αν ο χρήστης πατήσει το Q ενώ το Caps Lock είναι απενεργοποιημένο και πιέζεται το αριστερό Shift.

```
else if ((glfwGetKey(window, GLFW_KEY_Q) == GLFW_PRESS) &&
        (GetKeyState(0x14) == 0) &&
        (glfwGetKey(window, GLFW_KEY_LEFT_SHIFT) == GLFW_PRESS)) {
        break;
}
```

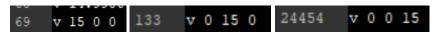
Η τρίτη περίπτωση ελέγχει αν ο χρήστης πατήσει το Q ενώ το Caps Lock είναι απενεργοποιημένο και πιέζεται το δεξί Shift.

ii) Οι αλλαγές του ερωτήματος βρίσκονται στο tutorial07.cpp

Αρχικά φορτώνουμε την σφαίρα S η οποία θα αντιπροσωπεύει τον ήλιο.

```
// Read our .obj file
std::vector<glm::vec3> vertices;
std::vector<glm::vec3> normals;
std::vector<glm::vec2> uvs;
bool res = loadOBJ("sun.obj", vertices, uvs, normals);
```

Παρατηρήσαμε από το αρχείο sun.obj πως η σφαίρα S είχε ακτίνα 15 οπότε θεωρήσαμε πως δεν χρειάζεται να κάνουμε κάποιες αλλαγές. Παρακάτω παρατίθενται οι συντεταγμένες των κορυφών μέσα από το αρχείο sun.obj . Από αυτό καταλαβαίνουμε πως εφόσον υπάρχουν κορυφές με ακτίνα 15 από το κέντρο της σφαίρας αυτές θα μας δίνουν την ακτίνα της σφαίρας μας.

Όμως γνωρίζουμε πως αν χρειαζόταν να γίνουν αλλαγές στο μέγεθος της σφαίρας θα γινόντουσαν μέσα από την συνάρτηση scale την οποία έχουμε υλοποιήσει στη προηγούμενη άσκηση.

Γενικά για το άνοιγμα των textures αρχικοποιήσαμε έναν πίνακα για την αποθήκευση τους (δόθηκαν 3 textures 1 για τον ήλιο, 1 για τον πλανήτη και 1 για τον κομήτη). Μέσω της

συνάρτησης glGenTextures δημιουργήσαμε 5 textureID για να κάνουμε bind το κάθε texture με το αντίστοιχο ID (τα δυο έξτρα textures είναι για το bonus ερώτημα).

```
GLuint textureID[5];
glGenTextures(5, textureID);
```

Εδώ βάζουμε στη πρώτη θέση του πίνακα το πρώτο texture για τον ήλιο. Αρχικοποιούμε τις ακέραιες μεταβλητές width height και nrChannels οι οποίες θα χρησιμοποιηθούν για όλα τα textures (δεν φτιάξαμε καινούργιες διότι δεν ήταν απαραίτητο να χρησιμοποιούνται ταυτόχρονα). Γίνεται έλεγχος αν δεν φορτώθηκαν σωστά τα δεδομένα του texture παίρνουμε μήνυμα σφάλματος.

```
// "Bind" the newly created texture : all future texture functions will modify this texture
glBindTexture(GL_TEXTURE_2D, textureID[0]);

// Load the texture
int width, height, nrChannels;
unsigned char* data = stbi_load("sun.jpg", &width, &height, &nrChannels, 0);
if (data)

{
307
308
}
309
El else
310
{
    std::cout << "Failed to load texture" << std::endl;
}
311
    std::cout << "Failed to load texture" << std::endl;
312
}
313
glTexImage2D(GL_TEXTURE_2D, 0, GL_RGB, width, height, 0, GL_RGB, GL_UNSIGNED_BYTE, data);
glGenerateMipmap(GL_TEXTURE_2D);</pre>
```

Παρατίθεται ο κώδικας για τον ήλιο ο οποίος σχεδιάζει τον ήλιο (κώδικας μέσα στο while) στο σημείο A(0,0,0) για το οποίο δεν χρειάστηκε να γίνει κάποια αλλαγή στην αρχικοποίησή του. Επίσης οι buffers αρχικοποιήθηκαν διαφορετικοί για κάθε object.

```
// buffers gia ton hlio
GLuint vertexbuffer;
glGenBuffers(1, &vertexbuffer);
glBindBuffer(GL_ARRAY_BUFFER, vertexbuffer);
glBufferData(GL_ARRAY_BUFFER, vertices.size() * sizeof(glm::vec3), &vertices[0], GL_STATIC_DRAW);

GLuint uvbuffer;
glGenBuffers(1, &uvbuffer);
glGenBuffer(GL_ARRAY_BUFFER, uvbuffer);
glBindBuffer(GL_ARRAY_BUFFER, uvbuffer);
glBufferData(GL_ARRAY_BUFFER, uvs.size() * sizeof(glm::vec2), &uvs[0], GL_STATIC_DRAW);

glBufferData(GL_ARRAY_BUFFER, uvs.size() * sizeof(glm::vec2), &uvs[0], GL_STATIC_DRAW);
```

Οι γραμμές που σχηματίζουν τον ήλιο καθ όλη την διάρκεια του προγράμματος είναι στις γραμμές 479-532.

Επίσης να σημειωθεί πως για όλα τα object χρησιμοποιούμε ίδια ονόματα programID, projectionMatrix, ViewMatrix και MVP.

Ακόμα για την αντιστοίχιση του texture πάνω στις U,V συντεταγμένες του σχήματος κάνουμε active κάθε φορά το GL_TEXTUREO και κάνουμε bind το σωστό textureID που έχουμε αποθηκεύσει στην λίστα.

```
// Bind our texture in Texture Unit 0
glActiveTexture(GL_TEXTURE0);
glBindTexture(GL_TEXTURE_2D, textureID[0]);
// Set our "myTextureSampler" sampler to use Texture Unit 0
glUniform1i(TextureID, 0);
```

Οι αλλαγές παρακάτω βρίσκονται στο controls.cpp.

Για την κίνηση της κάμερας μέσω των πλήκτρων έχουμε :

Γραμμές στο κώδικα 65-139 για την κίνηση αναλόγως τα πλήκτρα που πατιούνται, η λειτουργία των κεφαλαίων είναι αντίστοιχη όπως αναφέραμε παραπάνω.

Η αναλυτική επεξήγηση της κίνησης της κάμερας αναφέρεται στην προηγούμενη άσκηση (λειτουργεί όπως ζητείται).

iii) Οι αλλαγές του ερωτήματος βρίσκονται στο tutorial07.cpp

Αρχικά φορτώνουμε το planet.obj και κρατάμε τα στοιχεία του σε διαφορετικά διανύσματα απ ότι στον ήλιο.

```
392
393
394
395
std::vector<glm::vec3> vertices2;
std::vector<glm::vec3> normals2;
std::vector<glm::vec2> uvs2;
bool res2 = loadOBJ("planet.obj", vertices2, uvs2, normals2);
```

Εδώ δημιουργούμε δυο Buffers, έναν για τις κορυφές και έναν για τις UV συντεταγμένες.

```
// buffers gia ton planhth
GLuint vertexbuffer2;
glGenBuffers(1, &vertexbuffer2);
glBindBuffer(GL_ARRAY_BUFFER, vertexbuffer2);
glBufferData(GL_ARRAY_BUFFER, vertices2.size() * sizeof(glm::vec3), &vertices2[0], GL_STATIC_DRAW);

GLuint uvbuffer2;
glGenBuffers(1, &uvbuffer2);
glBindBuffer(GL_ARRAY_BUFFER, uvbuffer2);
glBindBuffer(GL_ARRAY_BUFFER, uvbuffer2);
glBindBuffer(GL_ARRAY_BUFFER, uvs2.size() * sizeof(glm::vec2), &uvs2[0], GL_STATIC_DRAW);
```

Εδώ φορτώνουμε το texture του πλανήτη και κρατάμε τα δεδομένα του στη λίστα των textures.

Στις γραμμές από 534-588 γίνεται ο κατ επανάληψη σχεδιασμός του πλανήτη.

Εδώ γίνονται οι δυο κινήσεις του πλανήτη, η περιστροφή γύρω από τον ήλιο και το bonus κομμάτι δηλαδή η περιστροφή ταυτόχρονα και γύρω από τον εαυτό του. Αρχικά δημιουργούμε τον ModelMatrix του πλανήτη και στη συνέχεια του ορίζουμε το κέντρο γύρω από το οποίο θα περιστρέφεται (τροχιά - orbit). Στην συνέχεια του λέμε ότι πρέπει να περιστρέφεται πάνω στον άξονα γ'γ, δηλαδή ότι θα έχει πάντα σταθερό γ και ίσο με 0 στο κέντρο του πλανήτη. Έπειτα του ορίζουμε το μέγεθος της ακτίνας της τροχιάς πάνω στον άξονα γ το οποίο είναι 25 (άρα έμμεσα 'αρχικοποιούμε' τον πλανήτη στο σημείο στο σημείο

B (25,0,0)). Για την περιστροφή γύρω από τον εαυτό του γραμμή 545-546 γίνεται η κίνηση γύρω από τον άξονα z του πλανήτη . Στη συνέχεια υπολογίζουμε τον MVP του πλανήτη.

```
glm::mat4 ModelMatrix1 = glm::mat4(1.0);

ModelMatrix1 = glm::translate(ModelMatrix1, glm::vec3(0.0f, 0.0f)); // gurw apo pou thelw na kanw orbit

ModelMatrix1 = glm::rotate(ModelMatrix1, m_scale, glm::vec3(0.0f, 1.0f, 0.0f)); // a3onas panw ston opoio 8elw na kanei orbit

ModelMatrix1 = glm::translate(ModelMatrix1, glm::vec3(25.0f, 0.0f, 0.0f)); // h aktina pou thelw na kanei orbit

ModelMatrix1 = glm::translate(ModelMatrix1, glm::vec3(0.0f, 0.0f, 0.0f));

ModelMatrix1 = glm::rotate(ModelMatrix1, m_scale_planet, glm::vec3(0.0f, 0.0f, 1.0f)); // rotate gyrw apo ton eauto tou

MVP = ProjectionMatrix * ViewMatrix * ModelMatrix1;
```

Στη γραμμή 560 και 572 βάζουμε πάλι σαν Attribute Array το 0 και το 1 όπως και στον ήλιο και αυτό δεν μας επηρεάζει διότι κάθε φορά που τελειώνει η ρουτίνα για το κάθε object κάνουμε disable το κάθε vertex Attribute Array. Αυτό θα το κάνουμε για όλα τα object που θα δημιουργήσουμε.

```
// 1rst attribute buffer : vertices
          glEnableVertexAttribArray(0);
          glBindBuffer(GL_ARRAY_BUFFER, vertexbuffer2);
          glVertexAttribPointer(
              0,
                                  // attribute
              3,
              GL FLOAT,
              GL FALSE,
                                  // normalized?
                                  // stride
              (void*)0
                                  // array buffer offset
          );
570
571
          // 2nd attribute buffer : UVs
          glEnableVertexAttribArray(1);
          glBindBuffer(GL ARRAY BUFFER, uvbuffer2);
          glVertexAttribPointer(
575
              1,
                                                 // attribute
576
              2,
              GL FLOAT,
              GL FALSE,
578
                                                 // normalized?
579
                                                 // stride
              (void*)0
                                                 // array buffer offset
```

To texture ακολουθεί την ίδια διαδικασία που υλοποιήσαμε και για τον ήλιο.

```
// Bind our texture in Texture Unit 0
glActiveTexture(GL_TEXTURE0);
glBindTexture(GL_TEXTURE_2D, textureID[1]);
// Set our "myTextureSampler" sampler to use Texture Unit 0
glUniform1i(TextureID, 0);
```

Επίσης δημιουργούμε δυο μεταβλητές την float m_scale η οποία είναι για την περιστροφή του πλανήτη γύρω από τον ήλιο και την float m_scale_planet η οποία είναι για την περιστροφή του πλανήτη γύρω από τον εαυτό του (bonus). Οι δυο μεταβλητές αρχικοποιούνται εκτός της while και στο τέλος των διαδικασιών της while γραμμές 813 και 816 αυξάνουμε σταθερά και τις δυο αυτές μεταβλητές που οδηγούν σε σταθερή

περιστροφή σε κάθε περίπτωση (λόγω του bonus με τα u και p αυξομειώνεται η περιστροφή γύρω από τον εαυτό του).

Παρακάτω γίνεται ένας έλεγχος πριν τον σχεδιασμό του πλανήτη. Όταν ένας κομήτης πετυχαίνει τον πλανήτη το flag planet γίνεται ίσο με 1 και δεν γίνεται απεικονίζεται ούτε εμποδίζει πλέον ο πλανήτης αφού έχουν διαγραφεί πλέον και οι buffer των κορυφών και των UV συντεταγμένων (γραμμή 746-747).

```
// Draw the triangle !
if (planet == 0)
glDrawArrays(GL_TRIANGLES, 0, vertices2.size());
```

iv) Οι αλλαγές του ερωτήματος βρίσκονται στο tutorial07.cpp

Αρχικά φορτώνουμε το object του μετεωρίτη.

```
396
397
398
398
399
std::vector<glm::vec3> vertices3;
398
std::vector<glm::vec3> normals3;
398
std::vector<glm::vec2> uvs3;
399
bool res3 = loadOBJ("meteor.obj", vertices3, uvs3, normals3);
```

Δημιουργούμε ξεχωριστούς buffers για τις κορυφές και τις U,V συντεταγμένες του αντικειμένου.

```
// buffers gia ton komhth
GLuint vertexbuffer3;
glGenBuffers(1, &vertexbuffer3);
glBindBuffer(GL_ARRAY_BUFFER, vertexbuffer3);
glBufferData(GL_ARRAY_BUFFER, vertices3.size() * sizeof(glm::vec3), &vertices3[0], GL_STATIC_DRAW);

GLuint uvbuffer3;
glGenBuffers(1, &uvbuffer3);
glGenBuffer(GL_ARRAY_BUFFER, uvbuffer3);
glBindBuffer(GL_ARRAY_BUFFER, uvbuffer3);
glBufferData(GL_ARRAY_BUFFER, uvs3.size() * sizeof(glm::vec2), &uvs3[0], GL_STATIC_DRAW);
```

Περνάμε το texture για τον μετεωρίτη όπως και παραπάνω.

```
// "Bind" the newly created texture : all future texture functions will modify this texture
glBindTexture(GL_TEXTURE_2D, textureID[2]);
// Load the texture
data = stbi_load("meteor.jpg", &width, &height, &nrChannels, 0);
if (data)

38

39

340

341

else

4

std::cout << "Failed to load texture" << std::endl;

// Give the image to OpenGL
glTexImage2D(GL_TEXTURE_2D, 0, GL_RGB, width, height, 0, GL_RGB, GL_UNSIGNED_BYTE, data);
glGenerateMipmap(GL_TEXTURE_2D);
```

Η επόμενη υλοποίηση του κώδικα βρίσκεται εντός της while:

Για να περάσει το πρόγραμμα τον έλεγχο και να σχεδιάσει τον μετεωρίτη πρέπει είτε ο χρήστης να πατήσει SPACE (μία φορά) και να τον δημιουργήσει είτε αν υπάρχει ήδη ο μετεωρίτης (δηλαδή έχουμε ήδη πατήσει SPACE) να έχει αλλάξει το flag του count σε 1.

Αρχικοποιούμε το speed το οποίο είναι ένας float αριθμός για την σταθερή κίνηση του μετεωρίτη προς το κέντρο του κύκλου. Ακόμα αρχικοποιούμε ένα διάνυσμα vec3 που το ονομάζουμε positNew το οποίο μετά δημιουργία του μετεωρίτη θα κρατάει την θέση της κάμερας από την οποία δημιουργήθηκε ο μετεωρίτης και θα επιτρέπει στην κάμερα να κινείται αυτόνομα.

```
float speed = 0.01f;

glm::mat4 ModelMatrix2 = glm::mat4(1.0);

//dhmiourgia meteorhth

glUseProgram(programID);

glm::vec3 positNew;
```

Η συνθήκη αυτή πληρείται όταν ο χρήστης δημιουργεί το μετεωρίτη (μπορεί να έχει δημιουργήσει πολλούς πιο πριν όμως στο σχήμα αυτή την στιγμή θα βρίσκεται ένας). Το choose flag είναι αρχικοποιημένο στο 0 και εφόσον περάσει το πρώτο έλεγχο γίνεται 1 για να μην δημιουργείται άλλος κομήτης αλλά να κινείται μόνο ο υπάρχων. Δημιουργήσαμε μια συνάρτηση getPosition() από την οποία κρατάμε κάθε φορά την θέση που βρίσκεται η κάμερά μας. Η συνάρτηση αυτή υλοποιείται στην controls.cpp και προστέθηκε και στο controls.hpp.

(screenshot από controls.cpp)

```
// Initial position : on +Z
glm::vec3 position = glm::vec3(10, 10, 30);

glm::vec3 getPosition() {
    return position;
}
```

Στη συνέχεια περνάμε αυτό το position στην positNew για να το κρατάμε όπως εξηγήσαμε παραπάνω. Υπολογίζονται κανονικά οι προβολές από τις εισόδους του χρήστη για την κίνηση της κάμερας. Ορίζουμε ένα διάνυσμα direction το οποίο χρησιμοποιούμε για να υπολογίζουμε την κατεύθυνση του μετεωρίτη που είναι πάντα προς το (0,0,0) (το κέντρο του συστήματος αξόνων). Κανονικοποιούμε το διάνυσμα direction με τη βοήθεια της θέσης που βρίσκεται ο μετεωρίτης και υπολογίζουμε την νέα του θέση στην γραμμή 722. Ο μετεωρίτης εδώ κινείται με ταχύτητα speed. Τελικά υπολογίζεται ο ModelMatrix του μετεωρίτη και τον μετατοπίζουμε στη θέση που υπολογίσαμε παραπάνω.

```
if (choose == 0)

{

choose = 1;

glm::vec3 posit = getPosition(); //pairnoume thn 8esh ths kameras gia thn topo8esia dhmic

positNew = posit; //thn krataw gia 8esh anaforas

computeMatricesFromInputs();

ProjectionMatrix = getProjectionMatrix();

ViewMatrix = getViewMatrix();

glm::vec3 direction = glm::vec3(0.0f, 0.0f); //orizw thn kateu8ynsh pros to kentro

direction = glm::normalize(posit - direction); //kanonikopoish ths kateu8ynshs

posit -= direction * speed; //ypologizw thn epomenh 8esh

ModelMatrix2 = glm::translate(glm::mat4(1.0), posit); //thn pernaw ston ModelMatrix

MVP = ProjectionMatrix * ViewMatrix * ModelMatrix2;

}
```

Αν ο μετεωρίτης υπάρχει ήδη τότε το flag choose είναι ίσο με 1 και θα συνεχίζει σε αυτό το κομμάτι σου κώδικα. Εδώ υπολογίζονται όλα όπως παραπάνω αλλά η θέση της κάμερας δεν μας επηρεάζει πάρα μόνο η αρχική θέση από την οποία δημιουργήθηκε ο μετεωρίτης. Το positNew ενημερώνεται συνεχώς με την θέση που βρίσκεται ο μετεωρίτης.

```
else

{    // gia na mporoume na doume ton meteorith kai na mhn kanei thn kinhsh ths cameras computeMatricesFromInputs();

ProjectionMatrix = getProjectionMatrix();

ViewMatrix = getViewMatrix();

glm::vec3 direction = glm::vec3(0.0f, 0.0f, 0.0f);

direction = glm::normalize(positNew - direction);

positNew -= direction * speed;

// gia na mporoume na doume ton meteorith kai na mhn kanei thn kinhsh ths cameras computeMatricesFromInputs();

ProjectionMatrix = getProjectionMatrix();

ViewMatrix = getViewMatrix();

glm::vec3 direction = glm::vec3(0.0f, 0.0f, 0.0f);

direction = glm::normalize(positNew - direction);

positNew -= direction * speed;
```

Παρακάτω ελέγχουμε αρχικά αν ο μετεωρίτης έχει εισχωρήσει στον ήλιο για να τον εξαφανίσουμε. Αυτό ελέγχεται με τη βοήθεια του διανύσματος positNew όπου ελέγχουμε αν η απόσταση και των τριών συντεταγμένων του μετεωρίτη είναι μέσα στον ήλιο. Χρησιμοποιούμε την απόλυτη τιμή στις συντεταγμένες που παίρνουμε για να αποφύγουμε λάθη όταν ο μετεωρίτης βρίσκεται σε αρνητικές συντεταγμένες. Στην γραμμή 723 ενημερώνουμε τον ModelMatrix του μετεωρίτη. Στη συνέχεια ελέγχουμε αν ο μετεωρίτης έχει συγκρουστεί με τον πλανήτη. Για να το κάνουμε αυτό παίρνουμε το κέντρο του πλανήτη και το κέντρο του μετεωρίτη. Ο ένας έχει ακτίνα 5 και ο άλλος ακτίνα 2 οπότε για να έχουμε σύγκρουση πρέπει τα δυο κέντρα να απέχουν απόσταση < 7 (5+2). Τις συντεταγμένες του πλανήτη τις παίρνουμε από τον ModelMatrix1 του ο οποίος είναι ένας 4*4 πίνακας και εμείς παίρνουμε τα στοιχεία [3][0], [3][1], [3][2]. Αυτό το κάνουμε γιατί εκεί βρίσκονται οι συντεταγμένες του κέντρου του πλανήτη. Το αντίστοιχο κάνουμε και για τον μετεωρίτη για να βρούμε τις συντεταγμένες του παίρνοντας το ModelMatrix2. Κάνουμε

την αφαίρεση για κάθε για κάθε ζεύγος συντεταγμένων x,y,z χωρίς να μας επηρεάζει ποιο είναι πρώτο αφού χρησιμοποιούμε απόλυτη τιμή. Αν έχει γίνει σύγκρουση του μετεωρίτη με τον πλανήτη, σύμφωνα με την εκφώνηση, τους εξαφανίζουμε και τους δυο. Για τον μετεωρίτη κάνουμε το flag count ίσο με μηδέν για να μην ξαναμπεί στην while και συνεχίσει να υπάρχει ο μετεωρίτης και να μπορούμε να δημιουργήσουμε άλλον μετεωρίτη .Ακόμα κάνουμε το choose ίσο με μηδέν ώστε όταν ξαναφτιαχτεί ο επόμενος μετεωρίτης να ξαναπάρουμε το καινούργιο position της κάμερας. Για τον πλανήτη κάνουμε το flag planet = 0 για να μην συνεχίσει να υπάρχει ο πλανήτης και διαγράφουμε τα buffers του διότι δεν θέλουμε να ξαναδημιουργηθεί άλλος πλανήτης. Οι γραμμές του screenshot 734-748.

Bonus Ερωτήματα

A) Για το εφέ ήχου προσθέσαμε το αρχείο sound.wav που ακούγεται όταν έχουμε σύγκρουση πλανήτη και μετεωρίτη. Ένα παράδειγμα φαίνεται παρακάτω.

```
if ((abs(ModelMatrix2[3][0] - ModelMatrix1[3][0]) < 7.0)
bool play = PlaySound("sound.wav", NULL, SND_ASYNC);
```

Για να μπορέσει να πάρει η συνάρτηση στατικούς χαρακτήρες (το sound.wav) προσθέσαμε στο project μια βιβλιοθήκη την Winmm.lib.

- B) Παραπάνω εξηγήθηκε το πως κάναμε την κίνηση των πλανητών γύρω από τον εαυτό τους.
- Γ) Προσθέσαμε δυο ακόμα πλανήτες με τα textures της Γης (earth.jpg) και του ποσειδώνα (Neptune.jpg) με διαφορετικές τροχιές από αυτή του βασικού πλανήτη, αλλά πάνω στον ίδιο άξονα κίνησης. Επίσης τους δώσαμε την ίδια ταχύτητα κίνησης γύρω από τον ήλιο για να μπορεί να ελεγχθεί η σύγκρουση του μετεωρίτη με τους πλανήτες. Για την εύρεση των πλανητών μέσα στον κώδικα αναφέρονται σαν Bonus 1 και Bonus 2 πλανήτες.
- E) Με τα πλήκτρα u και ρ γίνεται αυξομείωση της ταχύτητας περιστροφής γύρω από τον εαυτό του βασικού μας πλανήτη. Ο έλεγχος γίνεται στις σειρές από 819-834. Αυτό που κάνουμε είναι ότι αυξάνουμε την μεταβλητή delim ώστε να περιστρέφεται πλέον ο πλανήτης γρηγορότερα. Δεν ήταν ξεκάθαρο αν η εκφώνηση εννοούσε την περιστροφή γύρω από τον ήλιο ή από τον εαυτό του, για την υλοποίηση της αλλαγής ταχύτητας στην περιστροφή γύρω από τον ήλιο θα ήταν αντίστοιχος κώδικας απλά με άλλη μεταβλητή αυξομείωσης.

Σημείωση:

- 1) Πάρα πολλά σχόλια υπάρχουν και μέσα στον κώδικα για καλύτερη κατανόηση του κώδικα μας. Κυρίως για τα flags στις γραμμές 465-476.
- 2) Διαπιστώσαμε ότι σε διαφορετικούς υπολογιστές (με διαφορετικές κάρτες γραφικών) οι ταχύτητες όλων των κινήσεων διαφέρουν. Συνήθως το δυνατότερο σύστημα τα κάνει όλα γρηγορότερα και αν είναι πολύ γρήγορη η περιστροφή γύρω από τον ήλιο μπορεί να εξαφανιστούν κάποιοι πλανήτες. Το πρόγραμμα είναι πλήρως λειτουργικό. Αν υπάρξει

οποιοδήποτε πρόβλημα μπορείτε να αυξομειώσετε τις ταχύτητες ανάλογα με τις ανάγκες του συστήματος στο οποίο διορθώνετε στις γραμμές 813-817 και τη γραμμή 707 για την ταχύτητα του μετεωρίτη.

```
813
    m_scale += 0.00005f;
814
    m_scale2 += 0.00005f;
815
    m_scale3 += 0.00005f;
816
    m_scale_planet += delim;
817
    m_scale_planet2 += 0.0005;

707
    float speed = 0.01f;
```